

Louisa halasi minua. Tunsin kuinka kyynel pisara vierii poskeani pitkin. "Kaikki hyvin, kultaseni, vannon että Meganilla on kaikki hyvin." "Tiedän, ikävöin häntä niin." sanoin. "Älä mieti sitä nyt, lupaa se minulle." Louisa sanoi. "Selvä, yritän." sanon. "Hieno kultaseni." Louisa sanoi. "Onko sinulla nälkä?" "Ei." sanoin. "Hyvä, sittenhän olet valmis tapaamaan palvelijasi." Louisa sanoi ja antoi minulle simpukan jonka oli napannut pöydältäni. "Sanot vain siihen että: Koralli tulisitko tänne." "Koralli, tulisitko tänne?" sanon ja lasken simpukan sängylleni. Hetken päästä oveeni koputetaan ja Koralli tulee sisään. Koralli on nuori blondi..ehkä noin 20 vuotias ja hänen pyrstönsä on kirkkaan oranssi. "Oletko se todellaa sinä, prinsessa Elena?" Koralli kysyy ja hymyilee leveästi. "Suonette anteeksi, mutta minun täytyy poistua nyt. Koralli ole niin kiltti ja valmistelee hänet illan kruunajaisia varten." Louisa sanoo. "Kruunajaisiin?" ehdin sanoa, mutta Louisa vetäisee jo oven kiinni. "Sinulla täytyy olla kruunajaiset ennenkuin sinut voidaan "tulkita" oikeaksi prinsessaksi. "Kruunajaiset alkavat kuudelta joten meillä on vielä kuusi tuntia aikaa..joten mitä tahdotte tehdä prinsessa?" Katsahdin Korallia "Tahtoisin nähdä valtakuntaani." Tunnin päästä olemme kiertäneet vajaat puolet valtakunnasta ja nälkä alkaa kurnia kummankin mahassa. "Haluaisistko mennä syömään fhisiin?" Koralli kyssyy. "fhisiin?" kysyn. "Niin se on mereneläville sama kuin ihmisille McDonald's" Koralli kertoo. "Mennään vain." Fhisissä tilasin kahdet isot katkaravut jotka olivat ihmisten maailmassa ranskalaiset. Minun ei hirveästi tehnyt mieli kokonaan kalasta tehtyä hampurilaista, enkä muutenkaan ole mikään merenelävien ihminen..tarkoitan siis etten tykkää hirveästi syödä mitään merestä tullutta. "Luulin että olette merenelävien kanssa ystäviä ettekä suö niitä." sanoin. "Olemme samanlaisia kuin ihmisetkin, syöttehän tekin lihaa." Koralli sanoi. "Hyvä pointti." naurahdin. Kiersimme loput valtakunnasta ja sitten saavuimme takaisin Linnalle. Minulla oli enää puoli tuntia aikaa valmistautua ja aika kävi tiukalle. Korallin avustuksella vaatetus palvelijat pukivat minulle valkoisen bikinin yläosan, (bibikiniini ovat oikeasti hailakan vaaleanpunaiset.) joka oli aika noloa koska olin kuulemma liian hienostunut pukemaan ne itse. Hiukseni laitettiin nutturalle, mutta pari hius-suortuvaa jätettiin nutturasta pois. Sitten minut meikattiin. Minulle laitettiin kultaista luomiväriä, veden kestävää ripsaria sekä kirkkaan punaista huulipunaa. En tiennyt että merenelävätkin meikkaa. Koralli saatteli minut juhlasalin oville, toivotti onnea ja pujahti itse sisään. Viiden minuutin kuluttua turva/ovimiehet avasivat ovet ja astuin sisään. Tuhannet eri spotit häikäisivät minut ja joka puolelta kuului ablodeja, vislauksia ja sen sellaisia. Huone oli pyöreä ja sen seinät olivat täynnä olevia penkkejä täynnä. Keskellä salia oli kaksi valtaistuinta jossa toisessa äitini istui, sekä pöytä jossa oli miekka. Nielaisin ja uin äitini luokse. Hän nyökkäsi ja polvistuin hänen eteen. Louisa otti miekan ja kosketti minua sillä hellästi molemmille olkapäille. Ja sanoi jotain. Olin niin hermostunut että en saanut hänen sanoistaan selvää. "Tuokaa kruunu!" Louisa huutaa. Kuulen kuinka ovet takanani pamahtaa auki. Näen sivusilmällä kuinka joku mies palvelija tuo punaisella tyynyllä viereeni kaiuniin suuren kruunun joka on kokonaan valkoinen ja näyttää raskaalta. Kruunu on kuin äidilläni, mutta vain vähän pienempi. Ehkä sentin tai kaksi. Louisa nostaa kruunun varoen ja painaa sen päähäni. Koko sali räjähtää valtaviin suosion osoituksiin. Nostan pääni ja hymyilen. "On aika paljastaa elementti!" Louisa huutaa ja kuljettaa minut salin toiseen päähän jossa on vyötärölleni ulottuvia kiviä. Louisa heilauttaa kättään ja kiville ilmestyy tuli pallo, vesi kupla, hiekkaa, ja tornado. "Tuli! Vesi! Hiekka! Tornado!" Louisa huutaa ja työntää minua hellästi lähemmäs elementtejä. heilautan käteni elementtejä kohti ja huudan: "Tulsanian prinsessana määrään sinua tulemaan luokseni, elementtini!" Yksi elementeistä nousee ja lähtee tulemaan luokseni. Tuulen puuska menee lävitseni ja hiukseni alkavat liehua, maailma

ympärilläni alkaa hehkua ja pyöriä. Saan sen kohta kiinni, tunnen sen melkein jo kädessäni. En epäröi hetkeäkään, outoa kyllä en myös pelkääkkään. Kohta se on minun hallussani ja tottelee minua kuolemaani saakka!